

Trieu una de les dues opcions, A o B.

OPCIÓ A

L'instint primitiu d'imitació ha dominat en totes les èpoques i la seva història és la història de l'habilitat manual sense importància estètica. Precisament en els temps antics aquest instint anava separat del mateix instint artístic; se satisfieia de manera particular en l'art menuda, com en els petits ídols i les bagatel·les simbòliques. Sabem que pertanyien a aquelles èpoques artístiques primeres i que prou sovint estan en contradicció directa amb les obres en què es manifestava l'instint artístic pur dels pobles en qüestió. Recordem, per exemple, que a Egipte l'instint d'imitació i l'instint artístic funcionaven al mateix temps, però separats l'un al costat de l'altre. Mentre l'anomenat «art popular» creava aquelles conegudes estàtues com la de l'escriba o la del batlle amb un realisme que deixa bocabadat, l'art pròpiament dit, anomenat per error «art cortesà», mostrava un estil rigorós que eludia tot realisme.

El veritable art sempre ha satisfet una profunda necessitat psíquica, i aquesta necessitat no ha pas estat el pur instint d'imitació, el goig juganer de copiar el model natural. L'aurèola que plana a l'entorn del concepte «Art» i tota la devoció respectable de què l'art ha gaudit en totes les èpoques només poden ser motivades psicològicament si es considera un art que hagi sorgit de necessitats psíquiques i satisfaci necessitats psíquiques. Només en aquest sentit la història de l'art obté una importància gairebé equivalent a la història de la religió.

WORRINGER, *Abstracció i empatia*

1. Expliqueu breument quina és la idea principal del text. [2 punts]
2. Què vol dir que l'instint artístic s'oposa a l'instint d'imitació? [3 punts]
3. Compareu el concepte d'art que hi ha en aquest text amb algun altre concepte d'art. [3 punts]
4. Expliqueu per què creieu que l'autor del text té raó o per què creieu que no en té. [2 punts]

OPCIÓ B

La ciència és l'auxiliar de l'acció. I l'acció apunta a un resultat. La intel·ligència científica es pregunta, doncs, el que caldrà haver fet perquè un cert resultat desitjat s'aconsegueixi o, més generalment, quines condicions cal preparar perquè es produeixi un cert fenomen. Va d'una distribució de coses a una redistribució, d'una simultaneïtat a una altra simultaneïtat. Necessàriament negligeix allò que s'esdevé en l'interval; o, si se n'ocupa, és per considerar-hi unes altres distribucions, més simultaneïtats. Amb mètodes destinats a copsar coses fetes, no pot entrar en les coses que es fan, seguir el moviment, adoptar l'esdevenir que és la vida de les coses. Aquesta tasca pertany a la filosofia.

BERGSON, *La intuïció filosòfica*

1. Expliqueu breument quina és la idea principal del text. [2 punts]
2. Què vol dir que la ciència és l'auxiliar de l'acció? [3 punts]
3. Compareu el concepte de ciència que hi ha en aquest text amb algun altre concepte de ciència. [3 punts]
4. Expliqueu per què creieu que l'autor del text té raó o per què creieu que no en té. [2 punts]